

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 170/18
U Luxembourggu 13. studenoga 2018.

Presuda u predmetu C-33/17
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

Propis države članice na temelju kojeg se primatelju usluge može odrediti da obustavi plaćanja i plati jamčevinu radi osiguranja novčane kazne, koja bi se mogla izreći pružatelju usluge s poslovnim nastanom u drugoj državi članici za povredu radnog prava prve države članice, protivi se pravu Unije

Takve nacionalne mjere prekoračuju ono što je nužno za postizanje ciljeva zaštite radnika kao i borbe protiv prijevara, osobito socijalnih, te sprečavanja zlouporaba

Trgovačko društvo Čepelnik, s poslovnim nastanom u Sloveniji, pružilo je M. Vavtiju građevinske usluge u vrijednosti od 12 200 eura. Usluge su izvršili upućeni radnici u kući M. Vavtija koja se nalazi u Austriji. M. Vavti je društvu Čepelnik platio predujam u iznosu od 7000 eura.

Austrijska financijska policija provela je 2016. inspekciju na gradilištu i utvrdila da je društvo Čepelnik počinilo dva upravna prekršaja u području propisa o radu. Nakon tog utvrđenja financijska policija naložila je M. Vavtiju da obustavi plaćanja te je od nadležnog upravnog tijela (Bezirkshauptmannschaft Völkermarkt, Općinsko upravno tijelo Völkermarkta, u daljnjem tekstu: BHM Völkermarkt) zatražila da M. Vavtiju naloži plaćanje jamčevine radi osiguranja plaćanja novčane kazne koja bi se društvu Čepelnik mogla izreći u postupku koji će biti pokrenut nakon izvršenog nadzora. Financijska policija zatražila je da utvrđeni iznos jamčevine bude jednak dugovanom iznosu, to jest 5200 eura. BHM Völkermarkt usvojilo je taj zahtjev te je M. Vavti platio jamčevinu u tom iznosu.

Protiv društva Čepelnik pokrenut je postupak zbog navodnih upravnih prekršaja. U listopadu 2016. zbog tih su prekršaja društvu Čepelnik izrečene novčane kazne u iznosu od 1000 eura i 8000 eura.

Nakon što je završilo građevinske radove društvo Čepelnik izdalo je M. Vavtiju račun na iznos od 5000 eura. Potonji je odbio platiti traženi iznos tvrdeći da je BHM Völkermarktu platio jamčevinu u iznosu od 5200 eura. Društvo Čepelnik je potom protiv M. Vavtija pokrenulo postupak radi naplate dugovanog iznosa.

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk (Općinski sud u Bleiburgu, Austrija) pita Sud protivi li se pravu Unije to da država članica osobi koja je naručila radove u toj državi članici odredi da obustavi plaćanja i da uplati jamčevinu u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja kad je isključiva svrha takve obustave i jamčevine osigurati novčanu kaznu koja bi se kasnije, u zasebnom postupku, mogla izreći pružatelju usluga koji je izvršio te radove i koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici.

U svojoj današnjoj presudi **Sud najprije navodi da se Direktiva o uslugama¹ ne primjenjuje na mjere poput onih predviđenih predmetnim austrijskim propisom.** Naime, tekst te direktive pojašnjava da se ona ne primjenjuje na „radno pravo“, pojam koji je njome široko definiran. Sud primjećuje da se tom odredbom ne utvrđuje nikakvo razlikovanje između, s jedne strane, materijalnih pravila u području radnog prava i, s druge strane, pravila u vezi s mjerama predviđenima kako bi se osiguralo poštovanje tih materijalnih pravila i onih kojima se želi osigurati djelotvornost kazni izrečenih u slučaju njihova nepoštovanja.

¹ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Sud također navodi da je tom direktivom zakonodavac Unije nastojao osigurati poštovanje ravnoteže između, s jedne strane, cilja uklanjanja prepreka slobodi poslovnog nastana pružatelja usluga kao i slobodnom kretanju usluga i, s druge strane, zahtjeva da se osigura visok stupanj zaštite ciljeva u općem interesu, osobito nužnost usklađivanja s radnim pravom. Sud primjećuje da činjenica da nacionalni propis propisuje odvratajuće mjere radi osiguranja poštovanja materijalnih pravila u području radnog prava i pravila kojima se želi osigurati djelotvornost kazni izrečenih u slučaju nepoštovanja tih materijalnih pravila pridonosi osiguravanju visokog stupnja zaštite cilja u općem interesu kao što je nužnost usklađivanja s radnim pravom.

S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da iznimka koja se odnosi na „radno pravo”, predviđena Direktivom, obuhvaća takav nacionalni propis.

Nakon što je odbacio primjenu Direktive o uslugama Sud ispituje je li propis poput onog u glavnom postupku u skladu sa slobodnim pružanjem usluga². U tom pogledu on podsjeća da se ograničenjima slobodnog pružanja usluga moraju smatrati sve mjere koje zabranjuju, ometaju ili umanjuju privlačnost korištenja tom slobodom. Sud utvrđuje da mjere koje naručitelju radova, u slučaju osnovane sumnje da je pružatelj usluga počinio upravni prekršaj protivno nacionalnom zakonodavstvu u području radnog prava, određuju obustavu plaćanja koja duguje drugoj ugovornoj strani i plaćanje jamčevine u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja za građevinske radove mogu, s jedne strane, uskratiti primatelju usluga mogućnost zadržavanja dijela tog iznosa kao naknade za slučaj loše ili zakašnjelo izvršenih radova i, s druge strane, pružatelja usluga lišiti prava da zahtijeva plaćanje preostalog iznosa dugovanja za građevinske radove. Stoga te mjere dovode do ograničenja slobodnog pružanja usluga.

Sud ipak podsjeća da bi se takva mjera mogla opravdati ako odgovara važnim razlozima u općem interesu, ako je prikladna za osiguravanje ostvarenja cilja kojem teži i ako ne prekoračuje ono što je nužno za postizanje tog cilja.

Kad je riječ o ciljevima socijalne zaštite radnika i borbe protiv prijevara, osobito socijalnih, te sprečavanja zlouporaba, Sud navodi da se mjere poput onih predviđenih austrijskim propisom o kojem je riječ – čiji je cilj osigurati djelotvornost sankcija koje bi se mogle izreći pružatelju usluga u slučaju povrede zakonodavstva o radnom pravu – mogu smatrati prikladnima za osiguranje postizanja tih ciljeva. Nasuprot tomu, što se tiče proporcionalnosti takvog propisa s obzirom na te ciljeve, Sud primjećuje da taj propis omogućuje donošenje takvih mjera prije nego što nadležno tijelo utvrdi upravni prekršaj protivno nacionalnom zakonodavstvu u području radnog prava. Nadalje, taj isti propis ne predviđa da pružatelj usluga u pogledu kojeg postoji osnovana sumnja da je počinio takav prekršaj prije donošenja navedenih mjera može istaknuti svoja očitovanja o činjenicama koje mu se stavljaju na teret. Naposljetku, budući da iznos jamčevine koji se od dotičnog primatelja usluga može zahtijevati mogu odrediti nadležna tijela, ne uzimajući u obzir eventualne nedostatke u gradnji ili druge propuste pružatelja usluga pri izvršenju ugovora o građenju, taj bi iznos mogao prijeći, možda i u velikoj mjeri, iznos koji bi predmetni naručitelj radova uobičajeno morao platiti nakon njihova završetka.

Sud iz toga zaključuje da **propis države članice, prema kojem nadležna tijela mogu naručitelju radova s poslovnim nastanom u toj državi članici odrediti da obustavi plaćanja drugoj ugovornoj strani s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, to jest da uplati jamčevinu u iznosu jednakom preostalom iznosu dugovanja za građevinske radove, kako bi se osiguralo plaćanje novčane kazne koja bi se mogla izreći toj drugoj ugovornoj strani u slučaju utvrđene povrede radnog prava prve države članice, prekoračuje ono što je nužno za postizanje ciljeva zaštite radnika kao i borbe protiv prijevara, osobito socijalnih, te sprečavanja zlouporaba.**

² Članak 56. UFEU-a.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106